

Zundel John, 1870. (1815—1882.)

1. Is-ten drá-ga, szent sze- rel- me, Föld- re kül-dött

é - gi fény, Lak- jál szí- vünk haj - lé - ká - ban,

Menny-or - szá-got é - pít- vén! Is - ten drá-ga egy-szü -

löt - te, Vég- he - tet - len Sze - re - tet, Üd - vö - zít - ő

ke-gyel-med-del Tölts be min - den hú szí - vet!

2. Töltsd ki, töltsd ki drága Lelked / Hozzad esdő népedre; /
Hozzon vigaszt, égi békét / A megsebzett szívekbe! / Védjél meg
a bűnök ellen, / Légy te Alfánk, Omegánk, / Légy te utunk s hi-
tünk célja, / Szálljon téled áldás ránk!

3. Vigasztalj meg égi küldött, / Add ránk Isten áldását; /
Várva várjuk visszatérte, / A szent ádvent hajnalát! / Téged
áldunk, dicsőítünk / Szívünk zengő húrjain; / Vezess minket hit-
ből hitbe / Szent szerelmed útjain!

4. Új teremtést kezdtél bennünk, / Fejezzed be mielőbb, / Hogy
majd tisztán, újult szívvel / Ott álljunk a trón előtt! / Dicsőségről
dicsőségre / Vezess folyton közelebb, / Míg elérjük éltünk cél-
ját: / Boldog örök életet!

Wesley Charles, 1747. (1707—1788.)